

Шлях з ракушак

Сябры нашай сям'і дабудавалі дом на ўскрайку раённага цэнтра і пераехалі туды жыць са здымнай кватэры. З суседзямі справа, кажуць, жыўць душа ў душу. Калі тыя з'язджаюць на адпачынак, прыглядаюць за іх коцікам, і наадварот. Сусед жа злева — мясцовы бізнесмен — нядаўна паказаў сябе, мякка кажучы, не з самага лепшага боку.

Зусім выпадкова высветлілася, што ён, агароджваючы свой катэдж, самавольна захапіў кавалак суседскай зямлі. Пра гэта ніхто б, магчыма, і не даведаўся, калі б не геадэзічны квадрокоптар, які запусцілі мясцовыя ўлады, каб правярыць адпаведнасць граніц участкаў. Зафіксаваўшы парушэнне, яны даслалі бізнесмену ліст з просьбай у вызначаныя тэрміны вырашыць праблему. Мужчына, замест таго, каб выбачыцца і паспрабаваць неяк дамовіцца, прыйшоў да новых суседзяў з наездам і паперкай. Маўляў, падпішыце: вы не супраць, што я за свае грошы ўстанавіў такую шыкоўную агароджу паміж нашымі ўчасткамі. «Мы сказалі, што пакуль не будзем нічога падпісваць. І самі патэлефанавалі ў зямельную службу. Там патлумачылі, што гаворка ідзе не пра паўметры, як сцвярджаў сусед, а пра цэлых паўтара, і што мы маем поўнае права прымусіць парушальніка перанесці тую агароджу».

Сябры, веруючыя людзі, наўрад ці будуць з-за палоскі зямлі псаваць адносіны, нажываць сабе ворага на ўсё жыццё. Як мудра сказала Алеся, усім зямлі ў канцы жыцця хопіць. Разам з тым яны проста па-чалавечы не могуць зразумець, як так можна?..

На днях па парадзе сямейнага псіхолага Яўгена Ісачанкі (дзядзі Жэні) паглядзела два кароценькія мультфільмы. У першым галоўны герой — малады мужчына, уладальнік некалькіх прыбытковых прадпрыемстваў. Ён з усмешкай на твары ператварае слана ў піяніна, дрэва — у паперу, топча багоўку, якая трапілася на яго шляху, страліць ў мядзведзіцу, а яе дзіця — маленькае медзведзятка — садзіць у клетку на пацеху іншым. На першы погляд паспяховы, знаходлівы, разумны. Але пры гэтым жорсткі і бессардэчны... Другі мультык — пра мужчыну, які паўсюль ходзіць са сваім любімым сабачкам. Нейка раніцай прачнуўся, а на яго пачала сварыцца жонка. Мужчына моўчкі прыціснуў каханую да сябе і цяплява чакаў, пакуль яна выпусціць сваю злосць і абдыме яго ў адказ. Потым ішоў па вуліцы, дзе ўсе сварыліся і крычалі. Ён не праходзіў міма, усім дапамагаў, абдымаў, супакойваў. І быў па-свойму шчаслівы.

Бы б хацелі, каб на каго з гэтых герояў праз дваццаць гадоў стаў падобны ваш сын? Гэта пытанне варта задаць сабе ўсім мамам і татам без выключэння, і чым раней, тым лепш, сцвярджае псіхолаг. Бо менавіта ад бацькоў у многім залежыць, якія якасці будуць закладзены ў дзецях з маленства.

Але вельмі часта мы хочам адно, а робім іншае, адзначыў дзядзя Жэня падчас свайго чарговага адкрытага ўрока і прывёў прыклад са школай. Хлопец атрымлівае добрыя адзнакі ўмоўна па дзесці гуманітарных прадметах, астатнія дзесці яму даюцца крыху горш — у тым ліку матэматыка, хімія, фізіка... Але бацькі лічаць, што сын павінен прыносіць выдатныя адзнакі абсалютна па ўсіх прадметах. Інакш не быць яму паспяховым у жыцці. І наймаюць рэпетытараў. Хлопец увесь вольны час карпее над падручнікамі і падцягвае тыя прадметы. Але пры гэтым ён чамусьці стаў менш усміхацца, здароўе пагоршылася, не стала сяброў. Як можна прывіць сыну эмпатыю, навучыць яго суперажываць, калі мы самі не звяртаем увагі на яго сапраўдныя жаданні, схільнасці, памкненні душы?

Яшчэ псіхолаг параіў пераглядзець сям'ёй фільмы «У пошуках Нэма» і «У пошуках Доры». Калі рыбка Доры была маленькай, то жыла, як і ўсе, з бацькамі. Да таго часу, пакуль не здарылася няшчасце і яе не ўцягнула ў трубу... Шмат гадоў рыбка шукала сваіх бацькоў у вялізным акіяне. У нейкі момант ёй стала страшна, бо яна не ведала, што рабіць далей. А потым супакоілася, агледзелася... І што? «Тут адна вада. А вунь там водарасці. Яшчэ водарасці... і ракушкі. Яны ўказваюць туды...» Як толькі Доры ўбачыла ракушкі, адразу ж згадала, што ў дзяцінстве вельмі любіла іх збіраць. Яна паплыла ўздоўж сцяжыні з ракушак і... ўрэшце ўбачыла сваіх бацькоў. Аказваецца, калі Доры згубілася, яны штодня выкладвалі на дне акіяна ракушку за ракушкай, шчыра верачы, што дачка іх знойдзе. Так і мы, бацькі, сваімі словамі, дзеяннямі, уласнымі ўчынкамі ствараем для дзяцей «ракушкі»-арыенціры ў жыцці, каб у самы цяжкі момант яны не збочылі з правільнага шляху, зрабілі правільны выбар. І нават калі б раптам аступіліся, то не пабаяліся прызнаць сваю памылку і захаваць людскасць у любой сітуацыі.

Надзея ДРЫНДРОЖЫК.

Тамара РАМАНЬКОВА:

«Нават праз 40 гадоў сямейнага жыцця рамантыка застаецца...»

У інтэрв'ю да свайго юбілею алімпійскі чэмпіён па фехтаванні Аляксандр Раманкоў на пытанне «У якім статусе вам камфортней за ўсё?» адказаў па-мужчынску: «У статусе мужа маёй жонкі». У гэтым статусе ён камфортна сябе адчувае ўжо 40 гадоў, ці, як кажа сам, «усё жыццё». За гэты час Аляксандр Раманкоў выйграў Алімпійскія гульні і яшчэ шэраг важных міжнародных стартаў, трэніраваў спартсменаў у розных краінах свету, узначальваў Беларускаю федэрацыю фехтавання і рабіў шмат чаго яшчэ. Падзеі былі розныя, але заўсёды побач з чэмпіёнам была жонка Тамара, якая сваім прыкладам даказала, што тэорыя «за кожным вялікім мужчынам стаіць вялікая жанчына» хоць і банальная, але ўсё ж праўдзівая. 40 гадоў — гэтае цэлае жыццё, якое, як калейдаскоп, рознакаляровае. Для «Сямейнай газеты» пара Раманковых падзялілася некаторымі элементамі свайго сямейнага калейдаскопа.

Элемент першы. Спорт

Тамара Раманкова (але тады яшчэ Сянько) — майстар спорту міжнароднага класа па кулявой стральбе. Як і многія савецкія дзеці, у спорт прыйшла выпадкова: трэнер Аляксандр Маісееў, ён жа сябар сям'і, прапанаваў запісацца ў секцыю. «Прышла, пастраліла, так і засталася. На першых спаборніцтвах была другой з канца. Сама сабе сказала: «Чаму іншыя могуць быць першымі, а я — не?». І стала так сур'ёзна трэніравацца, што дайшла да зборнай Савецкага Саюза. Я не магу сказаць, што была бліскучай спартсменкай, але і апошняй на спаборніцтвах больш не была», — успамінае Тамара Віктараўна.

(Заканчэнне на 3-й стар. «СГ».)

Вы прасілі расказаць

ЦІ ЗАЛЕЖАЦЬ ДЭКРЭТНЫЯ АД ЗАРОБКУ?

НАША чытачка Вольга Аляксандраўна з Гродна пацікавілася, як змяняцца выплаты па цяжарнасці і родах у сувязі са зменамі ў выплаце бальнічных, якія пачнуць дзейнічаць з 1 ліпеня бягучага года, а таксама ці залежаць дэкрэтныя выплаты ад заробку жанчыны.

Так, дапамога па цяжарнасці і родах, якая выплачваецца за 126 дзён (пры ўскладненых родах — 140 дзён), налічваецца ў залежнасці ад сярэднядзённага заробку. Пасля жанчына атрымлівае дзяржаўную дапамогу ў сувязі з нараджэннем першага ці наступнага дзяцей, а таксама дзяржаўную дапамогу па доглядзе дзіцяці.

Як расказала намеснік кіраўніка Фонду сацыяльнай абароны насельніцтва Міністэрства працы і сацыяльнай абароны Кацярына ЛІХАЧОВА, дапамога па цяжарнасці і родах разлічваецца на тых жа падставах, што і для астатніх атрымальнікаў дапамогі па непрацаздольнасці. Праўда, у цяжарных жанчын усё ж ёсць пэўная льгота: з першага дня бальнічны разлічваецца ў памеры 100 %, і гэта норма захаваецца з 1 ліпеня бягучага года. Гэтак жа, як і цяпер, яна не будзе прывязаная да стажу.

Каму і калі прызначаецца?

На дапамогу па цяжарнасці і родах могуць разлічваць работнікі (служачыя); асобы, якія самастойна ажыццяўляюць дзейнасць (індывідуальны прадпрымальнік, адвакат, натарыус) пры ўмове выплаты ўзносаў у ФСАН; асобы, якія выконваюць работы па грамадзянска-прававых дагаворах; навучэнцы дзённай формы атрымання адукацыі (прафесійна-тэхнічная, сярэдняя спецыяльная, вышэйшая або адукацыя пасля ВНУ), а таксама тыя, хто атрымаў такую адукацыю, — на працягу двух месяцаў пасля яе атрымання;

асобы, якія праходзяць падрыхтоўку ў рэзідэнтуры ў вочнай форме; зарэгістраваныя ў якасці беспрацоўных.

Дапамога па цяжарнасці і родах прызначаецца з 30 тыднёў цяжарнасці на 126 календарных дзён. У выпадку ўскладненых родаў, у тым ліку нараджэння дваіх і больш дзяцей, — на 140 календарных дзён. Жанчынам, якія пастаянна (пераважна) пражываюць і (або) працуюць на тэрыторыі радыеактыўнага забруджвання, — з 27 тыднёў цяжарнасці на 146 календарных дзён, у выпадку ўскладненых родаў, у тым ліку нараджэння двух і больш дзяцей, — на 160 календарных дзён.

Як атрымаць?

Прад'явіць лісток непрацаздольнасці: работнікам (служачым) — па месцы працы (службы); тым, хто самастойна ажыццяўляе дзейнасць, — у орган ФСАН па месцы рэгістрацыі; навучэнцам — па месцы навучання; зарэгістраваным у якасці беспрацоўных — у службу занятасці па месцы рэгістрацыі.

Звярнуцца па дапамогу варта не пазней за шэсць месяцаў з першага дня вызвалення ад працы згодна з бальнічным.

Калі і куды звяртацца па дапамогу па доглядзе дзіцяці да трох гадоў

Па такіх від дапамогі трэба звяртацца не пазней чым за 6 месяцаў з дня, наступнага за днём заканчэння перыяду бальнічнага па цяжарнасці і родах, у выпадку, калі выплачана дапамога па цяжарнасці і родах. Калі ж яна не выплачвалася, то не пазней чым за 6 месяцаў з дня нараджэння (усынаўлення) дзіцяці (устаўлення апекі). Калі дакументы прадстаўлены праз 6 месяцаў, дапамога прызначаецца з дня звароту па яе.

(Заканчэнне на 2-й стар. «СГ».)